

Αθήνα, 16 Σεπτεμβρίου 2013

ΑΠ: Γ/ΕΞ/5891/16.09.2013

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3
115 23 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210-6475600
FAX: 210-6475628

Α Π Ο Φ Α Σ Η 108/2013

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στην έδρα της την Παρασκευή 29.05.2013 και ώρα 10:00 μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Γεώργιος Μπατζαλέξης, Αναπληρωτής Πρόεδρος, κωλυμένου του Προέδρου της Αρχής Πέτρου Χριστόφορου και τα αναπληρωματικά μέλη Σπυρίδων Βλαχόπουλος, Γρηγόριος Λαζαράκος και Χαράλαμπος Ανθόπουλος, ο οποίος είχε οριστεί και ως εισηγητής, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λεωνίδα Κοτσαλή, Αναστάσιου – Ιωάννη Μεταξά και Δημητρίου Μπριόλα, αντίστοιχα, οι οποίοι, αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσα χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα ακόλουθα :

Ο Χ υπάλληλος ΠΕ κλάδουτης Α (*ανεξάρτητη Αρχή*) κατά τον κρίσιμο χρόνο, υπέβαλε ένσταση στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Α (*ανεξάρτητης Αρχής*) κατά των εκθέσεων αξιολόγησης του για τα έτη 2008, 2009 και 2010 και με το υπόμνημά του άσκησε το δικαίωμα αντίρρησης του άρθρου 13 του ν.2472/1997 επικαλούμενος ότι οι ανωτέρω εκθέσεις αξιολόγησης περιέχουν ανακριβή πραγματικά περιστατικά που συνιστούν προσωπικά δεδομένα και ζήτησε τη διαγραφή τους και την εκ του λόγου αυτού διόρθωση της βαθμολογίας. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Α (*ανεξάρτητης Αρχής*) με την υπ' αριθμόν .../2012 απόφασή του της 1^{ης} Ιουνίου 2012 απέρριψε ως εκπρόθεσμη την ένσταση, λόγω της παρέλευσης της προθεσμίας των δέκα εργάσιμων ημερών, την οποία θεσπίζει το άρθρο 19 παρ. 2 του π.δ. 318/1992 σχετικά με την «αξιολόγηση προσόντων προσωπικού Δημοσίου και ΝΠΔΔ» και έκρινε ότι ήταν αναρμόδιο να εξετάσει το παραδεκτό και τυχόν βάσιμο των αντιρρήσεων του ενιστάμενου κατά το άρθρο 13 του ν.2472/1997, και τις διαβίβασε στον Πρόεδρο (*της ανεξάρτητης Αρχής*) Α, ο οποίος στη συνέχεια εισήγαγε το ανακύψαν θέμα προς εξέταση στο Τμήμα της Αρχής. Η υπόθεση, μετά από διαδοχικές αναβολές, συζητήθηκε κατά τη συνεδρίαση της 29-5-2013, κατά την οποία παρέστη και ο Χ, που είχε κληθεί προς τούτο και ανέπτυξε τις θέσεις του επί του δικαιώματος αντίρρησης που κατά τα ανωτέρω άσκησε οι οποίες καταχωρήθηκαν στα πρακτικά.

Μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου της υπόθεσης και αφού έλαβε υπόψη τα πρακτικά της συνεδρίασης και άκουσε τον εισηγητή, Χ. Ανθόπουλο, αναπληρωματικό μέλος ΑΠΔΠΧ, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης, η Αρχή

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 81 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), το οποίο είναι εφαρμοστέο και επί των μονίμων υπαλλήλων των *ανεξάρτητων Αρχών* με βάση το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 3051/2002:

«1. Τα ουσιαστικά προσόντα των υπαλλήλων αξιολογούνται βάσει συστήματος Αξιολόγησης, το οποίο διέπεται από τις αρχές της αμεροληψίας, της επαγγελματικής ικανότητας του υπαλλήλου και της αποδοτικότητάς του.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μετά από γνώμη της ΑΔΕΔΥ, η οποία διατυπώνεται μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών, καθορίζονται οι περιπτώσεις

κατά τις οποίες απαιτείται αξιολόγηση, τα κριτήρια αξιολόγησης, ο χρόνος, η συχνότητα, ο τύπος, η διαδικασία και τα όργανα αξιολόγησης, καθώς και τα δικαιώματα και οι εγγυήσεις υπέρ των υπαλλήλων σε σχέση με αυτήν.»

Το π. δ/μα 318/1992, το οποίο, κατά το άρθρο 168 παρ. 4 του Υπαλληλικού Κώδικα, εξακολουθεί να ισχύει μέχρι την έκδοση του π. δ/τος που προβλέπεται από την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 81 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα, ορίζει:

Άρθρο 1: «Η αξιολόγηση του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών-πλην των εκπαιδευτικών λειτουργιών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης- και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που υπάγονται στον Υπαλληλικό Κώδικα, γίνεται με τις εκθέσεις αξιολόγησης και αποβλέπει στην αντικειμενική και αμερόληπτη στάθμιση της επαγγελματικής ικανότητας των υπαλλήλων σε σχέση με το αντικείμενο της εργασίας τους και τα καθήκοντα που ασκούν»

Άρθρο 2. «Ο τύπος και το περιεχόμενο των εκθέσεων αξιολόγησης του κατά το άρθρο 1 προσωπικού, καθορίζεται στα υποδείγματα με στοιχεία Α', Β', Γ' και Δ' τα οποία προσαρτώνται στο παρόν διάταγμα και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του....»

Άρθρο 5 παρ.2 «... Τα κριτήρια αξιολόγησης που είναι δέκα (10)... κατατάσσονται σε τέσσερις διακεκριμένες ομάδες κριτηρίων....»

Άρθρο 8 παρ. 1 «Κάθε επιμέρους κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται... Η κλίμακα των βαθμών ορίζεται από το 1 έως το 10...»

Άρθρο 14 παρ. 1 «Την κατά το παρόν διάταγμα αξιολόγηση ενεργούν αυτοτελώς δύο το πολύ προϊστάμενοι ανάλογα με την θέση του αξιολογούμενου....»

Άρθρο 19 «Ο αξιολογούμενος δικαιούται να ασκήσει τις ακόλουθες ενστάσεις για τις οποίες αποφαινεται το υπηρεσιακό συμβούλιο.

α) Ένσταση διόρθωσης βαθμολογίας, στη περίπτωση που η διαφορά βαθμολογίας στις ομάδες κριτηρίων μεταξύ του πρώτου και δεύτερου αξιολογητή είναι μεγαλύτερη των δύο (2) βαθμών, με αίτημα τη διόρθωση της βαθμολογίας στις ομάδες αυτές κριτηρίων στον ανώτερο βαθμό του άλλου προϊσταμένου,

β) Ένσταση διόρθωσης της βαθμολογίας του επιθεωρητή αν αυτή είναι κατώτερη του πρώτου ή του δεύτερου αξιολογητή κατά τρεις (3) τουλάχιστον βαθμούς στις αντίστοιχες ομάδες κριτηρίων.

γ) Ένσταση μεροληψίας του ενός εκ των δύο αξιολογητών ή του επιθεωρητή με αίτημα την εξολοκλήρου διαγραφή της έκθεσης μόνο σε περίπτωση που ο αξιολογούμενος βαθμολογήθηκε με βαθμό 6 ή κατώτερο σε δύο τουλάχιστον ομάδες κριτηρίων.

Δ) Ένσταση διαγραφής γεγονότων που τυχόν διαλαμβάνονται στην αιτιολογία της αξιολόγησής τους ως ανακριβών σε περίπτωση βαθμολόγησης με βαθμό 4 και κάτω, με αίτημα τη διόρθωση της βαθμολογίας.

2. Οι ενστάσεις ασκούνται μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την κατά την παρ. 1 του άρθρου 21 γνωστοποίηση της έκθεσης στον υπάλληλο ή από τη συμπλήρωση τριμήνου από τότε που έλαβε γνώση.

3. Η ένσταση πρέπει να περιλαμβάνει αναλυτικά τα συγκεκριμένα στοιχεία και πραγματικά περιστατικά στα οποία ο υπάλληλος θεμελιώνει τους ισχυρισμούς του.»

Πρέπει πάντως να σημειωθεί ότι όπως παγίως κρίνει το ΣτΕ (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 1831/1999 Γ' Τμήμα) οι εκθέσεις αξιολόγησης δεν επιφέρουν καθεαυτές μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του υπαλλήλου για προαγωγή ή για άλλη μεταβολή της υπηρεσιακής του κατάστασης. Με την προσβολή δε της διοικητικής πράξεως που δημιουργεί την υπηρεσιακή μεταβολή, ελέγχεται από το ακυρωτικό δικαστήριο και η κρίση του υπηρεσιακού συμβουλίου περί του κύρους της εκθέσεως αξιολόγησης στην οποία στήριξε την απόφασή του (ΣτΕ 1831/1999, 4496-97/1987). Πάντως το υπηρεσιακό συμβούλιο δεν μπορεί να ελέγξει το κύρος των εκθέσεων αξιολόγησης όταν ο έλεγχος αυτός έχει ανατεθεί από το νόμο σε άλλο όργανο, αποφαινόμενο κατ' ειδική διαδικασία διορθώσεως ή διαγραφής της εκθέσεως αξιολόγησης, η απόφαση του οποίου έχει πάντοτε εκτελεστό χαρακτήρα (ΣτΕ 2629/1986, 1083/1974, 3303/1972). Σε κάθε περίπτωση η έκθεση αξιολόγησης στερείται εκτελεστότητας και απαραδέκτως στρέφεται κατ' αυτής αυτοτελώς αίτηση ακυρώσεως (ΣτΕ 1831/1999, 4496-97/1987, 2629/1986, 3506, 3572/1974 3303/1972.)

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι για την αξιολόγηση των υπαλλήλων των ανεξαρτήτων Αρχών, οι οποίοι έχουν την ιδιότητα του μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου, όπως οι υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ της Α (*Ανεξάρτητη Αρχή*) έχει διαπλασθεί από τον Υπαλληλικό Κώδικα ολόκληρο σύστημα, το οποίο για την εξασφάλιση των υπαλλήλων προβλέπει και το δικαίωμα ασκήσεως ενστάσεως στις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 19 του π.δ/τος 318/1992, η συνταγματικότητα και η νομιμότητα του οποίου κρίνεται από τα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια και τελικώς από το ΣτΕ. Το σύστημα αυτό είναι ειδικό για τους υπαγομένους σ' αυτό δημοσίους υπαλλήλους και δεν είναι δυνατόν να αντικαθίσταται, ούτε να συμπληρώνεται από άλλες διατάξεις οι οποίες έχουν τεθεί από την ελληνική

έννομη τάξη για άλλους σκοπούς, έστω και κατ επιταγή άλλων συνταγματικών διατάξεων, όπως οι διατάξεις του ν. 2472/1997

Κατ' αρχήν, το δικαίωμα αντίρρησης του άρθρου 13 ν. 2472/1997 του οποίου επίκληση γίνεται με το ανωτέρω αίτημα του υπαλλήλου, προσιδιάζει στις περιπτώσεις που μια επεξεργασία επιτρέπεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 2 στοιχ. ε) και δ) του ίδιου νόμου, διότι οι διατάξεις αυτές προϋποθέτουν στάθμιση αντίρροπων συμφερόντων (πρβλ. Αποφάσεις ΑΠΔΠΧ 91/2009, 53/2011 καθώς και σκ. 45 και άρθρο 14 στοιχ. α) Οδηγίας 95/46/ΕΚ, όπου, επιπλέον, ρητώς αναφέρεται ότι το δικαίωμα αντίρρησης επιτρέπεται για επιτακτικούς και νόμιμους λόγους που συνδέονται με την προσωπική κατάσταση του υποκειμένου των δεδομένων).

Συνεπώς, τυχόν ανακριβή γεγονότα, που, κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος, διαλαμβάνονται στην αιτιολογία της έκθεσης αξιολόγησης του υπαλλήλου, δεν αποτελούν αντικείμενο διόρθωσης κατά το άρθρο 13 του ν.2472/1997, αλλά μπορούν να διαγραφούν μόνο με βάση τη σχετική ένσταση διαγραφής που περιέχει και αίτημα διορθώσεως της βαθμολογίας και προβλέπεται στο προαναφερθέν άρθρο 19 παρ. 1 περ. δ' του Π.Δ.318/1992, αρμόδιο δε για την έρευνά της τυγχάνει το Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Τη διαδικασία αυτή οφείλει να ακολουθήσει ο αξιολογηθείς υπάλληλος, κατ εφαρμογή της εν λόγω διάταξης, η οποία ρυθμίζει ειδικά και εξαντλητικά το ζήτημα της διαγραφής ανακριβών περιστατικών και της διορθώσεως της βαθμολογίας υπό τις προβλεπόμενες στο άρθρο αυτό προϋποθέσεις και εντός της νομίμου προθεσμίας και ως ειδική κατισχύει κάθε άλλης διατάξεως που αναφέρεται γενικά στο θέμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, όπως η διάταξη του άρθρου 13 του ν. 2472/1997, η οποία προβλέπει μεταξύ των άλλων και υποβολή ειδικού αιτήματος προς τον υπεύθυνο επεξεργασίας για διόρθωση ή διαγραφή προσωπικών του δεδομένων που έτυχαν επεξεργασίας. Δεν είναι δε επιτρεπτό εκείνο που αποκλείει η ειδική ως άνω διάταξη (άρθρο 19 παρ. 1 δ' π.δ. 318/1992) να επιδιώκεται με την γενική ρύθμιση του άρθρου 13 Ν. 2472/1997. Υιοθέτηση της αντίθετης απόψεως θα οδηγούσε στο άτοπο της καθιέρωσης δύο παράλληλων διαδικασιών προσβολής της εκθέσεως αξιολόγησης του υπαλλήλου, και να επιτυγχάνεται περιγραφή των προϋποθέσεων (τυπικών και ουσιαστικών) που θέτει η ειδική διάταξη για την υποβολή της σχετικής ενστάσεως διαγραφής ανακριβών περιστατικών και του αιτήματος διόρθωσης της βαθμολογίας, αίτημα το οποίο όμως δεν μπορεί να ικανοποιηθεί κατά τη δεύτερη γενική διάταξη, αφού αυτή δεν παρέχει τέτοια

δυνατότητα και ευλόγως άλλωστε αφού αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου που επιλαμβάνεται της εξετάσεως της ενστάσεως του υπαλλήλου.

Ωστόσο, κατά τη γνώμη ενός μέλους του Τμήματος, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα υποβολής αντιρρήσεων κατά το άρθρο 13 του ν. 2472/1997 με αίτημα τη διόρθωση ανακριβών γεγονότων που τυχόν διαλαμβάνονται στην έκθεση αξιολόγησης του υπαλλήλου, στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το άρθρο 19 παρ. 1 περ. δ' του Π.Δ. 318/1992, δηλαδή σε περιπτώσεις βαθμολόγησης με βαθμό 4 και πάνω.

Κατ ακολουθία τούτων, κατά την γνώμη που κράτησε στο Τμήμα, οι με το ανωτέρω περιεχόμενο αντιρρήσεις του Χ μη νομίμως ασκήθηκαν και πρέπει να απορριφθούν.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή απορρίπτει, κατά πλειοψηφία, τις με βάση το άρθρο 13 του ν.2472/1997 αντιρρήσεις και το αίτημα διαγραφής από τις προαναφερθείσες εκθέσεις αξιολόγησης γεγονότων που διαλαμβάνονται σ αυτές ως ανακριβών, ως και διόρθωσης της βαθμολογίας του αξιολογηθέντος υπαλλήλου Χ ...της Αρχής, Α.

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Γεώργιος Μπατζαλέξης

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου